

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 13P/115/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521202074
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Hadnagyová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2021:2521202074.2

Uznesenie

Okresný súd Piešťany vo veci starostlivosti o mal. dieťa: S. Z., I.. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, deti rodičov - matky: R.. X. Z., I.. XX.XX.XXXX, G. B.: L. XXX, zastúpená: Advokátska kancelária Lányiová, sídlo: Hlohovec, Nám. sv. Michala 11, IČO: 47 258 535, a otca: R.. F. Z., I.. XX.XX.XXXX, G. B.: B., B. B. XXXX/XXX, o návrhu matky na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia takto

rozhodol:

I. Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia sa **z a m i e t a**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Matka návrhom z 10.11.2021, doručeným súdu 12.11.2021, navrhla, aby súd upravil jej styk s mal. S., a zároveň nariadil neodkladné opatrenie, na základe ktorého bude oprávnená sa s mal. S. stykať dňa 25.12.2021 od 15:00 hod. do 17:00 hod., dňa 29.12.2021 od 15:00 hod. do 17:00 hod., dňa 05.01.2022 od 15:00 hod. do 17:00 hod. a v nasledujúcich dňoch každú stredu od 14:00 hod. do 16:00 hod. a každú sobotu od 14:00 hod. do 19:00 hod. s tým, že otec je povinný maloletú na styk fyzicky a psychicky pripraviť a v určenom čase ju odovzdať matke v mieste bydliska matky, a matka je povinná maloletú v určenom čase odovzdať otcovi v mieste bydliska otca. Oba návrhy odôvodnila tým, že dcérku miluje, záleží jej na nej, avšak okrem malých okamihov kedy ju zazrie v škole, s ňou už vyše dva roky nebola. Rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 13P/9/2019 zo dňa 27.04.2020 súd po veľmi rozsiahlom dokazovaní vydal rozsudok, podľa ktorého sa zakázal jej styk s maloletými deťmi X., B. F. S.. Rozsudkom Krajského súdu v Trnave 23CoP/40/2020 zo dňa 29.03.2021 bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa. Syn X. bude v máji budúceho roka plnoletý, dcérka B.H. má 15 rokov a dcérka S. má 11 rokov. Svojím návrhom sa rozhodla zachrániť predovšetkým jej vzťah s najmladšou dcérkou, i keď pevne verí a dúfa, že staršie deti si časom ku nej nájdu cestu a ich vzťah sa zlepší bez potreby zásahu súdu po tom, ako sa vytvorí a upevní jej vzťah s S.. K tomu však potrebuje zásah súdu i iných orgánov v ktorých kompetencii je dohliadať na najlepšie záujmy maloletých detí. Vzhľadom k uvedenému sa rozhodla kontaktovať i Úrad komisára pre deti, ktorý predbežne vyslovil záujem podieľať sa na vytvorení a upevnení jej vzťahu s dcérkou S.. V odôvodnení Rozsudku Krajského súdu v Trnave 23CoP/40/2020 zo dňa 29.03.2021 sa okrem iného uvádza nasledovné: 42. Napriek uvedenému, je však potrebné, aby obaja rodičia sa snažili zlepšiť svoje, vzájomné vzťahy, pretože uvedené ovplyvňuje postoj detí k druhému rodičovi. Obom rodičom by malo záležať na zdravom fyzickom a psychickom stave svojich detí, a neustále konflikty medzi nimi, deti veľmi vnímajú. Otec detí by ich mal stimulovať a podporovať v udržiavaní vzťahu s matkou a matka taktiež by mala na sebe pracovať a snažiť sa nadviazať a utužovať vzťah s deťmi, ktorý je prerušený, avšak nenásilnou formou. Iba tak je možné docieľať, aby deti svoju matku neodmietali a naopak sami ju vyhľadávali. 43. V živote detí zohrávajú dôležitú úlohu obaja rodičia preto je nevyhnuté ďalej pokračovať v pokusoch o nápravu vzťahov medzi rodičmi a deťmi v spolupráci s odborníkmi. V prípade, ak sa vzťahy zlepšia, matka môže podať návrh na zrušenie zákazu styku

(porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu ČR III.ÚS 438/05 z 13.12.2006 ale aj rozsudok Krajského súdu Košice 8CoP/103/2017 v ktorých prípadoch bol rovnako zakázaný styk otca s dieťaťom výlučne z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu dieťaťa spôsobeného odmietaním stretnutí dieťaťa s rodičom bez toho, aby na strane otca existovali dôvody pre zákaz styku). Aj z rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že záujmy detí a rodičov majú byť vo vzájomnej rovnováhe, ale zvrchovaný záujem dieťaťa môže, podľa okolností konkrétneho prípadu, prevážiť nad záujmom rodiča, pričom posúdenie proporcionality spočíva na vnútroštátnych súdoch, ktoré sú v bezprostrednom kontakte so zúčastnenými stranami. (rozsudok ESĽP vo veci Elsholz proti Nemecku). Bez rozhodnutia, ktorým súd zruší jej zákaz styku s mal. S., si s ňou svoj vzťah nedokáže vytvoriť, nakoľko otec S. jej rolu matky v živote detí úplne zatracuje, nevníma ho ako ich matku a deti vychováva tak, aby ju vo svojom živote nepotrebovali. Uvedomuje si, že vo vzťahu ku svojim deťom urobila veľa chýb, avšak pokiaľ by ju ich otec ako matku rešpektoval, tieto chyby sa nemuseli stať a ona by nemusela o lásku svojich detí neustále bojovať. Otec detí sa od rozpadu vzťahu snažil narušiť jej vzťah s nimi, svojou benevolenciou pri ich výchove si ich veľmi ľahko získaval, keďže ona od nich vyžadovala plnenie si aspoň základných povinností tak, aby z nich vyrástli zodpovední a úspešní ľudia. Krajský súd v Trnave v odôvodnení svojho rozhodnutia predpokladá podporu otca detí pri udržiavaní vzťahu detí so mnou, avšak toto sa nedeje. Otec so ňou takmer nekomunikuje, neplní si ani základnú povinnosť informovať ju o deťoch, o ich zdravotnom stave, o ich prospechu v škole, o tom ako sa majú, ... Podľa čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa: „Štát, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, musia vynaložiť maximálne úsilie na to, aby bola uznaná zásada, že obidvaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a rozvoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí byť pritom najlepší záujem dieťaťa.“ Podľa Nálezu Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 11.05.2005, sp. zn. II. ÚS 554/04: „Záujmom dieťaťa je nepochybne, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že i ten druhý rodič je dobrým rodičom. Starostlivosť a výchova o maloleté dieťa predpokladá zabezpečenie nielen materiálnych, ale i nemateriálnych podmienok, ktoré umožňujú rozvíjanie osobnosti maloletého dieťaťa. V procese socializácie maloletého dieťaťa je v zásade nevyhnutná účasť oboch rodičov. Po rozpade rodiny s maloletými deťmi nielen etika príbuzenských vzťahov, ale aj zákon zaväzuje deti k povinnosti svojich rodičov ctíť a rešpektovať, kým rodičovská zodpovednosť (za riadnu výchovu detí) je prikázaná obom rodičom; preto, pokiaľ nie sú zistené také skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti, nie je - dôvod na to, aby rodič, v ktorého priamej starostlivosti maloleté dieťa nie je, aby sa tento rodič s maloletým dieťaťom nestretával resp. vo veľmi obmedzenom rozsahu.“ Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove z 05.12. 2013, sp. zn. 21CoP/12/2013: „Rodič, ktorému je dieťa zverené do osobnej starostlivosti, je okrem iného, povinný, aby so zreteľom na záujem dieťaťa na prospešnom styku s druhým rodičom vytváral priaznivé podmienky na styk, a to vedením dieťaťa k tomu, aby sa chcelo stretávať s rodičom a malo k nemu správny vzťah. Spolupôsobenie druhého rodiča na výchove maloletého dieťaťa je dôležité. Nemožno pritom zabudnúť na potrebu udržiavania vzťahu medzi rodičom a maloletým dieťaťom v zmysle chápania ho ako vzoru a autority, ktorý s rastúcim vekom dieťaťa bude nadobúdať širšie rozmery.“ Podľa rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 04.03.2014, sp. zn. 5Co/305/2013: „Úlohou rodiča, ktorý má maloleté dieťa v osobnej starostlivosti, je okrem iného aj to, aby so zreteľom na záujem dieťaťa vytváral priaznivé podmienky na styk tohto rodiča s maloletým dieťaťom, a to najmä vedením dieťaťa k správne mu vzťahu k tomuto rodičovi. Ak je konanie rodiča, ktorý má dieťa v osobnej starostlivosti, v rozpore so záujmom dieťaťa (a tak je to aj vtedy, ak je toto konanie len prejavom svojvôle a prehliadania významu spoluúčasti druhého rodiča na výchove dieťaťa), súd vždy uváži, či nie sú splnené podmienky na prípadnú zmenu výchovného prostredia maloletého dieťaťa a rozhodnutia o osobnej starostlivosti. Nie je bezvýznamné, že bezdôvodné bránenie maloletému dieťaťu v styku s rodičom, ktorému nebolo zverené do osobnej starostlivosti, sa pokladá za výrazný nedostatok vo výchove maloletého dieťaťa, ktorý môže ohroziť vývoj osobnosti dieťaťa v citovej a charakterovej oblasti.“ Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR z 30. 05.1967, sp. zn. 5 Cz 57/1967, R 96/1967: „V prípade bránenia styku rodiča s dieťaťom je povinnosťou súdu, aby najprv skúmal podrobným spôsobom motívy odporu rodiča, ktorý vychováva dieťa, k styku dieťaťa s druhým rodičom. Ak je konanie rodiča, ktorý vychováva dieťa, v rozpore so záujmom dieťaťa (a to je tomu aj vtedy, ak je uvedený odpor prejavom svojvôle a prehliadania významnej čiastočnej spoluúčasti druhého rodiča), uváži súd vždy, či nie sú splnené podmienky pre prípadnú zmenu výchovného prostredia maloletého dieťaťa. V tej súvislosti nie je bez významu, že bezdôvodné bránenie maloletému dieťaťu v styku s rodičom, ktorému nebolo zverené do výchovy, je pokladané za výrazný nedostatok vo výchove maloletého dieťaťa, ohrozujúci vývoj osobnosti dieťaťa menovite v citovej a charakterovej oblasti.“ Má za to, že vzhľadom na nečinnosť otca detí (s poukazom na vyššie citované ustanovenie odôvodnenia Krajského súdu v Trnave), je naozaj veľmi potrebné upraviť pomery, teda aspoň minimálny rozsah styku s najmladšou dcérou.

2. Zo súdom vyžiadanej správy kolízneho opatrovníka z 25.11.2021 bolo zistené, že za účelom zistenia názoru maloletej na návrh matky s maloletou Erikou vykonali pohovor v zmysle § 116 CMP dňa 24.11.2021 na OSPODaSK. Pohovor s maloletou bol vykonaný so súhlasom otca bez jeho prítomnosti. Maloletá S. bola oboznámená s predmetom konania a k veci uviedla nasledovné: „Nechcem sa s mamou stretnúť ani na Vianoce, ani tie ostatné dni. Nechcem k nej ísť ani na chvíľku. To, že sa s ňou nemusím stretávať mi vyhovuje, je to tak lepšie. Teraz keď chodím do školy na druhý stupeň, tak mama ma niekedy čaká po vyučovaní a chce sa so mnou rozprávať. Mne je to veľmi nepríjemné a vždy jej poviem, aby odišla. Ona ma však ignoruje a ďalej mi rozpráva. Ja ju však ani nepočúvam a neodpovedám jej. Vždy len chcem, aby odišla, lebo mi to je zlé, keď takto na mňa rozpráva. Ja chcem ísť radšej s kamarátkami a ona ma vždy zastavuje. Keď sa s mamou už nemusíme stretávať, tak mám konečne klud. Vadí mi aj to, že stále musím chodiť na úrad hovoriť a vyjadrovať sa, že sa s mamou nechcem stretávať. Nič sa nezmenilo, mama je stále taká istá, je mi to veľmi nepríjemné o tom hovoriť. Chcela by som už mať pokoj a aby to aj mama pochopila, že sa s ňou stretávať nechcem. To je všetko, čo chcem povedať.“ Po ukončení pohovoru dali priestor na vyjadrenie aj otcovi maloletej, ktorý uviedol: „Budem rešpektovať názor S.. Je vo veku kedy sa vie sama rozhodnúť. V prípade, že by sa s matkou stretnúť chcela, brániť jej nebudem. Chcem však povedať, že odkedy má matka zákaz styku, tak situácia sa veľmi ukludnila, deti sú spokojnejšie, menej psychicky zaťažované. Viem, že občas matka za S. do školy príde, dcéra mi to povedala. Vždy je však z toho rozrušená, ustráchaná. To je všetko, čo chcem uviesť.“ Na základe vyššie uvedeného kolízny opatrovník odporučil súdu návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Má za to, že takéto rozhodnutie bude v najlepšom záujme maloletej a zohľadňuje tiež vyslovený názor maloletej, na ktorý je potrebné prihliadať.

3. Súd zo svojej činnosti zistil, že rozsudkom Okresného súdu Piešťany, č.k. 13P/9/2019-197 z 27.04.2020, v spojení s opravným uznesením č. k. 13P/9/2019 - 215 zo 07.05.2020, a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, Sp. zn.:23CoP/40/2020 - 332 z 29.03.2021, bol o.i. zakázaný styk matky s mal. deťmi: X., B. F. S.. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 04.05.2021. Z odôvodnenia súd zistil, že aj keď závery znaleckého dokazovania negativizujú i otca maloletých detí (nielen matku), títo jednoznačne styk matky s deťmi aktuálne neodporúčajú a uvedené vyplýva i z ďalších dôkazov. Z takto vykonaného dokazovania mohol súd prvej inštancie vyvodiť záver, že boli splnené predpoklady pre momentálny zákaz styku matky s maloletými deťmi. Pokiaľ ide o tvrdenia matky v tom, že tvrdenia W. N. sú nepreukázané, ako aj ďalšie zistenia, na ktoré poukazovala v odvolaní, už z vyššie uvedených záverov je odvolací súd toho názoru, že súdom vykonané dokazovanie postačuje pre záver súdu prvej inštancie, s ktorým sa i odvolací súd stotožňuje. I v prípade ak by sa tvrdenia W. N.Á., resp. učiteľov ukázali ako nepravdivé, na uvedenom závere by sa nič nezmenilo. Bolo preukázané, že vzťahy medzi matkou a jej deťmi nie sú dobré. Uvedené závery vyplývajú z osobných skúseností detí, ich stretnutí a nesporne k uvedenému prispelo i množstvo oznámení zo strany matky či už na deti, resp. ich otca. Matka uvádza, že pracuje na sebe, avšak pokiaľ tomu tak je, v danej situácii si deti môže opäť získať len pomaly, prácou na sebe, ale aj na vzťahu s deťmi a postupne aj osobným kontaktom na dobrovoľnej báze. Aj keď sa s deťmi nestretáva, je dôležité pracovať na tom, aby vedela reagovať, správať sa v prítomnosti detí, tak, aby si ich získala a neodmietali ju. Matka maloletých síce poukazovala na konštatovanie znalcov v znaleckom posudku, že zásadným zlyhaním otca mal. detí je vystupovanie otca pred deťmi v otázke jeho názorov a postojov voči matke maloletých, kde mal. deti svojimi negatívnymi vyjadreniami na osobu matky negatívne kontaminuje, pričom najmä u S. a čiastočne aj B. je ich odmietavý postoj v značnej miere podmienený vyjadreniami otca na adresu matky. Odvolací súd však upriamuje pozornosť na následné konštatovanie znalcov, že mal. deti majú svoju zlú osobnú skúsenosť s matkou. Podľa znalcov je vlastná skúsenosť maloletých s matkou zlá a nedá sa len tak odstrániť. Znalci sa zároveň vyjadrili, že mal. deti styk s matkou nechcú a jej prítomnosť odmietajú alebo aspoň si ju pre žiadnu svoju aktivitu neželajú. Na pojednávaní konanom dňa 31.07.2019 vo veci sp. zn. 13P/122/2017 B.. F. Z. uviedol, že si nemyslí, že by išlo o priame ovplyvňovanie detí otcom, deti ponúkali celkom vierohodné príbehy zo vzťahu s matkou. Zároveň uviedol, že si nemyslí, že by pozitívne zásahy otca mali nejaký vplyv, aby deti matku neodmietali a stretávali sa s ňou. 38. Z vyššie uvedeného tak nepochybne vyplýva, že odmietavý postoj maloletých detí k matke, nie je výsledkom správania sa otca (a jeho manipulácie detí ako to tvrdí matka maloletých), ale predovšetkým samotnou matkou maloletých, na základe už prežitých skúseností s ňou. Je však potrebné prisvedčiť v tom, že otec by sa v prítomnosti detí nemal vyjadrovať o matke hanlivo a negatívne.

4. Súd zo svojej činnosti tiež zistil, že matka podala voči vyššie citovanému rozhodnutiu dovolanie. Uznesením Najvyššieho súdu, č.k. 4Cdo/185/2021 z 24.11.2021, bolo dovolanie matky odmietnuté. Z odôvodnenia súd zistil, že vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že matka maloletých detí neopodstatnene namieta, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom jej znemožnil uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C.s.p.). Prípustnosť jej dovolania z tohto ustanovenia nevyplýva, a preto dovolací súd dovolanie matky maloletých detí odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

5. Súd zo svojej činnosti zistil, že rozsudkom Okresného súdu Piešťany, č.k. 13P/122/2017 zo dňa 19.06.2020, boli návrhy matky na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k mal. deťom - zverenie mal. detí: X., B.H. a S. do jej osobnej starostlivosti a na určenie vyživovacej povinnosti zo strany otca k týmto mal. deťom zamietnuté. Matka podala voči tomuto rozhodnutiu odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté.

6. Podľa § 2 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len "účastník") a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy vecí nevyplýva inak.

7. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z.. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach návrhu na začatie konania podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

10. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

11. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia účastníkov konania a bez nariadenia pojednávania.

12. Ustanovenie § 330 ods. 1 CSP prezumuje trvanie neodkladného opatrenia počas vopred neurčeného obdobia, vymedzenie obdobia trvania neodkladného opatrenia súdom prichádza do úvahy len subsidiárne. Neodkladné opatrenie zaniká ex lege, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené (takýto postup je však skôr výnimkou, a to vzhľadom na pravidlo zakotvené v § 330 CSP), v ostatných prípadoch o zrušení neodkladného opatrenia rozhoduje súd, a to spravidla v nadväznosti na skončenie konania vo veci samej; účelom je predovšetkým právna istota dotknutých subjektov v tom zmysle, že bude jednoznačne rozhodnutím súdu konštatované, že účinky neodkladného opatrenia pominuli. Okrem iného súd môže zrušiť nariadené neodkladné opatrenie aj vtedy, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené (§ 363 CMP).

13. V zmysle § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť z dvoch dôvodov, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Ustanovenie § 325 ods. 2 CSP obsahuje v odseku 2 demonštratívny výpočet uplatnenia inštitútu neodkladného opatrenia v praxi; súd tak môže nariadiť neodkladné opatrenie aj iného obsahu, ako vypočítava Civilný sporový poriadok. Neodkladné opatrenia týkajúce sa ochrany maloletých detí, osobnej starostlivosti o maloleté deti, vo veciach výživného a povolenia na výkon oprávnenia vo veci starostlivosti o maloletých sú upravené v Civilnom mimosporovom poriadku, ktorý obsahuje niektoré osobitné ustanovenia o neodkladných a iných opatreniach súdu.

14. Súd o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhoduje spravidla bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Charakter tohto procesného inštitútu obmedzuje procesnú aktivitu účastníkov, ako aj potrebu vykonania pojednávania a procesného dokazovania. Pred ich nariadením súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre rozhodnutie vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť bezodkladnej úpravy pomerov, pričom tieto musia byť takého charakteru, že ak by k bezodkladnej úprave pomerov nedošlo, mohlo by dôjsť k nezvratiteľnému následku alebo stavu, ktorý by bol zvrátiteľný len s neprímeraným úsilím a nákladmi, resp. len s veľkými ťažkosťami. Z charakteru neodkladných opatrení vyplýva, že je nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti hodnoverne osvedčujúce záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu.

15. V danom prípade súd konal a rozhodoval o podanom návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia ako o návrhu podanom po začatí konania, nakoľko spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia podala aj návrh na začatie konania vo veci samej - úprava styku s mal. S..

16. Súd uvádza, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia posúdil v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení, podľa ktorých neodkladné opatrenie môže súd nariadiť z dvoch dôvodov, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Súd o nariadení neodkladného opatrenia rozhoduje spravidla bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí a zvyčajne pre krátkosť času ani nemôže zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí vždy byť dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu.

17. Ostatné rozhodnutie vo vzťahu k úprave styku matky s mal. S. je rozsudkom Okresného súdu Piešťany, č.k. 13P/9/2019-197 zo dňa 27. apríla 2020, v spojení s opravným uznesením č. k. 13P/9/2019 - 215 zo dňa 7. mája 2020, a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, Sp. zn.:23CoP/40/2020 - 332 z 29.03.2021, bol o.i. zakázaný styk matky s mal. deťmi: X., B. F. S.. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 04.05.2021, ktorým bol zakázaný styk matky s mal. deťmi: X., B. F. S., keď odvolací súd mal za preukázané, že vzťahy medzi matkou a jej deťmi nie sú dobré, čo vyplýva z osobných skúseností detí, ich stretnutí a nesporne k uvedenému prispelo i množstvo oznámení zo strany matky či už na deti, resp. ich otca, matka uvádza, že pracuje na sebe, avšak pokiaľ tomu tak je, v danej situácii si deti môže opäť získať len pomaly, prácou na sebe, ale aj na vzťahu s deťmi a postupne aj osobným kontaktom na dobrovoľnej báze. Aj keď sa s deťmi nestretáva, je dôležité pracovať na tom, aby vedela reagovať, správať sa v prítomnosti detí, tak, aby si ich získala a neodmietali ju. Tiež odvolací súd uviedol, že upriamuje pozornosť na následné konštatovanie znalcov, že mal. deti majú svoju zlú osobnú skúsenosť s matkou, vlastná skúsenosť maloletých s matkou je zlá a nedá sa len tak odstrániť, pričom nešlo o priame ovplyvňovanie detí otcom, deti ponúkali celkom vierohodné príbehy zo vzťahu s matkou, ani pozitívne zásahy otca by nemali nejaký vplyv, aby deti matku neodmietali a stretávali sa s ňou, z čoho nepochybne vyplýva, že odmietavý postoj maloletých detí k matke, nie je výsledkom správania sa otca (a jeho manipulácie detí ako to tvrdí matka maloletých), ale predovšetkým samotnou matkou maloletých, na základe už prežitých skúseností s ňou.

18. Tu súd uvádza, že neodkladné opatrenie z dôvodu potreby dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi nariaďuje súd aj vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, keď je potrebné na čas (spravidla do rozhodnutia vo veci samej) napr. upraviť zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, vyživovaciu povinnosť, prípadne styk rodiča s dieťaťom z dôvodu, že doposiaľ súdnym rozhodnutím výkon rodičovských práv a povinností upravený nebol. Účelom neodkladného opatrenia nie je reparácia právoplatného súdneho rozhodnutia, ale rýchla a iba dočasná úprava pomerov účastníkov, keď podľa súdnej praxe právna úprava neodkladných opatrení neakceptuje možnosť predbežnej zmeny právoplatného rozsudku nariadením neodkladného opatrenia, pretože by išlo o zásah do ústavného práva na právnu istotu týkajúcu sa záväznosti a vykonateľnosti právoplatných rozsudkov. Pretože rozhodnutie súdu, ktorým bol zakázaný styk matky s mal. S., nadobudlo právoplatnosť 04.05.2021, pričom matka podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým navrhuje zmenu tohto

právoplatného rozhodnutia, ingerencia súdu vo forme neodkladného opatrenia nie je dôvodná. Tu súd poukazuje aj na vyjadrený názor mal. S., ktorá uviedla, že sa nič nezmenilo, mama je stále taká istá, pričom súd tiež poukazuje na odôvodnenie odvolacieho súdu, z ktorého vyplynulo, že aj mal. S. má svoju vlastnú zlú osobnú skúsenosť s matkou, pričom nešlo o priame ovplyvňovanie detí otcom, ani pozitívne zásahy otca by nemali nejaký vplyv, aby deti matku neodmietali a stretávali sa s ňou, z čoho nepochybne vyplýva, že odmietavý postoj maloletých detí k matke, nie je výsledkom správania sa otca (a jeho manipulácie detí ako to tvrdí matka maloletých), ale predovšetkým samotnou matkou maloletých, na základe už prežitých skúseností s ňou. Matka pritom opätovne v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia obviňuje z danej situácie otca, keď uvádza, že si uvedomuje, že vo vzťahu ku svojim deťom urobila veľa chýb, avšak pokiaľ by ju ich otec ako matku rešpektoval, tieto chyby sa nemuseli stať a ona by nemusela o lásku svojich detí neustále bojovať. Na základe uvedeného preto súd vyslovuje pochybnosť o tom, na čo pritom sama matka poukazuje v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a čo jej vyplýva z rozhodnutia odvolacieho súdu, a síce, že na sebe pracuje a snaží sa nadviazať a utužovať vzťah s deťmi, ktorý je prerušený, nenásilnou formou. Tiež matka poukazuje na rozličnú judikatúru, z ktorej vyplýva dôležitosť role oboch rodičov pri starostlivosti o deti, avšak súd dopriňa, že v konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 13P/9/2019 boli zistené v jej správaní tak závažné a významné vyššie uvedené skutočnosti, ktoré viedli k pozastaveniu výkonu jej rodičovskej zodpovednosti v časti styku, keď boli podrobne skúmané motívy odporu mal. detí, ako aj mal. S..

19. S prihliadnutím na uvedené, t.j. opodstatnenosťou skutočností uvádzaných matkou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa môže súd zaoberať v rámci zisťovania skutočného stavu potrebného pre rozhodnutie, a to vo veci samej. Pri rozhodovaní súdu vo veci starostlivosti o maloleté dieťa je prioritným hľadiskom záujem maloletého dieťaťa, keď pri nariadení neodkladného opatrenia súd nemusí a pre krátkosť času ani nemôže vykonávať dokazovanie v rovnakej forme a rozsahu ako pri rozhodovaní vo veci samej, pričom pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu. Preto súd dospel k záveru, že podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu matky neboli splnené, nakoľko nebola osvedčená potreba takejto neodkladného opatrenia nariadiť. V ďalšom konaní vo veci samej súd vykoná dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie vo veci samej a následne po vykonaní všetkých relevantných dôkazov rozhodne v súlade s najlepším záujmom mal. S..

20. Na základe uvedeného preto súd v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami rozhodol v súlade so stanoviskom kolízneho opatrovníka s prihliadnutím na vyslovený názor mal. S. tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresnom súde Piešťany, písomne v potrebnom počte vyhotovení.

Odvolanie môže podať účastník, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Z každého podania musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať možno aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. Odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.